

გაზეთის ღირს:		
თვე	მან. კ.	თვე
12	10	6
11	9 50	5 50
10	8 75	4 75
9	8	3 50
8	7 25	2 75
7	6 50	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შაბრი.

ივერია

რედაქცია:
სიკოლოძის ქუჩა, 21.

ტყუარისა.

გაზეთის დასაბარებლად:

და განცხადებათა დასაბუჯვად:
უნდა მიმართონ რედაქციის და წერა-კითხვის გამავრც. საზოგადოების კანცელარიის—სახსლის ქუჩა, ბაქის პარავალი.

ფასა განცხადებისა:

ჩვეულზე მეტი სტიქონი 8 კაპიკო.

„ივერია“

გამოტანილი 1894 წელს

იმავე პროგრამით, როგორც წინაა.

გაზეთის დაბარება შეიძლება შემდეგის ადრისათ:

ტყუარისა.

„ივერია“ რედაქცია

სიკოლოძის ქუჩა, 21.

და „ქართულთა შორის წერა-კითხვის გამავრც. საზოგადოების კანცელარიას, სახსლის ქუჩა, ბაქის პარავალი.

სასაუბრო ადრესი:

ТИФЛИСЬ. Редакция „ИВЕРΙΑ“.

დღევანდელ ნომერთან ერთად ქალაქ გარეშე ხელის მომწერთ ურთიერთობის კატალოგი“ „წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების“ წევრის მღაზისა.

დანიშნული ოცს ამა თებერვლისას ტფილისის მაზრის თბილისის უნივერსიტეტის მიერ დატანილი სპორტიული თაღა-აზნაურთა არ მოვიტყუო.

ამის გამო ტფილისის მაზრის კეთილშობილთა წინამძღოლის თანამდებობის აღმასრულებელმა კოლეჯის დირექტორმა მიხეილ ისარლოვმა დანიშნა მაზრის გრუბაქებს მომავალ მარტისათვის და სთხოვს იმ თაღა-აზნაურთა რომელთაც აქვთ უფლება არჩევნებაში დასწრებისა, მოაბრძინდნენ ზემო აღნიშნულს დღეს, დღის თორშუკის საათზედ ტფილისის კეთილშობილთა დეპუტატთა საკრებულო სადგურის დარბაზში, პეშკინის ქუჩაზედ, ექიმის კულუჯაროვის სახლში, სადაც შესდგება მაზრის კრება და ვი-

დურ კრება შესდგებოდეს, წარმოადგინონ მას წინამძღოელს დეპუტატთა საკრებულო კანცელარიის მისამართის თაყინის უფლებებისა, რომლის წარმოდგენისათვის გამოაჩიქნებთან ჩაწერილი სიაში.

(3-2)

ტიფლისი, 24 თებერვალი

ჭიათურის მაზრის მწარმოებელთა საქმე, როგორც გვწერენ თავისიდან, ჩინებულ საფუძველზედ ამუშავდა. ბ-ს ზდანაოვის, რომელიც ვეკილია მაზრის ქვის მეპატრონეთა და მწარმოებელთა, უკვე შეუერთეს ფრთხილ სასარგებლო შრომათა თავის მრწამსებელთათვის თავისი ერთს ამხანაგობასთან და საქმე სრულიად გათავისუფლდა შეიძლება ჩაითვალოს.

სამთავრობითი ადვოკატთა და დიდის საგნის წესით ნიადგაზედ დაყენებას და ვისურვებთ, რომ საერთოად მოქმედებას და თანხმობით შრომას სწორედ ის ადგილი და-

ქარის სიმძლავრეს. მაგრამ მისი სპორტიული მიზნებისა ეხლა იმ გეგმით, რომ ქარის ძალ-მომარტობა და დიდ ვერ აწუხებდა. ერთის შხრთა უბრალოდ, რომ ექიმი მიკვანდა სახლში და თვალ-წინ ესატყობდა განკურნებული შვილი და მეორეს შხრთის ახრი აწუხებდა—ვის თუ გვიან იყო და ცოცხალს ვეღარ ჩაუტყუო.

ირაკლი ციხე ფიქრს წაელო აგონდობა და დღევანდელი ღამისათვის ცოცხალ და ეს მოვარდნა ლოდან აწვა გულზე. როგორ... ნუ თუ ქეთო ესე მალე გამოიკვალა, უკუ აგლო პირვანდელი პატიოსანი აზრები და ეს-თა თავის პირადობის გარეშე აღარასა ფიქრობს? თუ ესეა მამ ჩვენი გზა უნდა გაიყაროს.

დღევანდელ დღეს ილუტკეს ერთმანეთს—მთელი ჩვენი ძალ-ღონე მოვანართა ხალხის სამსახურს და შეერთებულის მხრებით ვეცადით ვთხოვთ სიკეთით. ირაკლიმ წარბოდიშინა ის წამი, როდესაც შეხვდა ქეთო, ახლად კურსს დაშორებული, ერთ სიკეთეს სიამოვნებდა. მათ შორის ჩამოვარდა ღამისათვის და ირაკ-

ლი ირაკლი ჩვენი ცხოვრებაში, როგორც სავსებით ქვეყნისათვის, რომელსაც ღამის ტუფი გააძვირეს და გამოუტანეს სხვა-და-სხვა მუხამავალი კაცები.

რასაკვირველია, ზემო აღნიშნული საქმე თითონ თავის თავდაცვლიდად საუკრებულო და სამინისტროს საქმე მთელის მომართვის მაზრისათვის და გარეგანად მოწყობილი წარმოება და ვაჭრობა მაზრის ქვისა კეთილს ნაყოფს მოუტანს ქვეყანას. მაგრამ ამ შემთხვევაში საუკრებულო და ძვირფასი მუტადრე ის არის, რომ ამ ბოლოს დროს შეერთებული შრომით საქმის გამოწყობა და კეთება უფრო და უფრო იკიდებს ფეხს ჩვენი.

ასეთი საზოგადოების გამოყენების მიზნით, რასაკვირველია, არა ერთსა და ორს გარემოებაში უნდა ვეძიოთ. ამის უმთავრესი მიზეზი უთუოდ უფრო გამოცდილება, რომელიც დაარწმუნა ქონების მეპატრონე და ნამდვილი მუშა, რომ მათის ნაშამადი სულ გარეშე, ორივე გრომის მეშვენიერად მდინდებიან, და თითონ-კი შეშინებული პატრონი და მუშა კვერის სიძიდერისა, რაც დიდ მიდის. სულ უფრო და უფრო ვაჭირებამი და ვაჭირებამი ვაჭირებამი და ვაჭირებამი.

ამას გარდა, ქვეყნის გამოადგებას და საზოგადოების მხრების ადვოკატს უთუოდ ის ამბავიც დაეძინა, რომ ადგილ-მამულის მეპატრონე, მკვიდრი მიწავერების საქართველოს მიწისა თითქმის განზედ იქნა დარჩენილი ყოველ ჩვენი ცხოვრების საქმეში. სამაგურად ისინი-კი, ვინც მხოლოდ

ლი გაევიტა ამ ქალის განსხვავებულმა ხასიათმა. ქეთო იმ დროს გეტყვებოდა იყო წინად ახრებელი და მამი, როცა მისი ამხანაგი ქალები ცეკვას და მხიარულებში ახრებდნენ დროს, ქველ-მოქმედებისათვის მმართველ კრებებს, იწყებდნენ ყოველ კაცობას ამ გზაზედ სიარული-სათვის და ყოველ საზოგადო საქმეში მონაწილეობას იღებდა. ირაკლი თვალ-წინ ედგა ქეთო გაბრწყინებული სხით მოლაპარაკე, კაცის მაღლის დანიშნულებისა და სხვა პატრონისან საგნისათვის თავ-გამორებული.

პირველსავე შეხვედრას ირაკლი ერთმანეთი მოიწონა, გადგანაც მათი ახრი და გრძობა რადრად, ვადიდა, რომდენსამე კვირის შემდეგ მათი საქმე განაღებული იყო და გვარიც დაიწერეს.

თავის მოქმედების ასაბრუნად ცოცხალმა პირადობა იარჩია და გადმოხალდა მისამართ ქალში, რათა ახლა ყოველივენი გაიჭრებოდნენ. როგორც მარჯვედ ექიმის ირაკლის პატივს მხრის აღმოუჩნდა; ამას გარდა ქეთოს შეძლებუ-

მუხამავლობას კისრულობენ მწარმოებელსა და მოამბარებელს შორის, ყოველგან და ყოველს საქმეში განმარტულებული და გამებულებად გადაიქცნენ, მეტადრე ქალაქებში, სადაც ვაჭრობა მთლად ამ გვარის ხალხის ხელშია ჩაგვრდნილი.

როდესაც ჩვენი საზოგადოება დარწმუნდა, რომ ამ ხასიათ ცხოვრება ქართველს ერს არა თუ წინ ვერ წაწყვეს, არამედ უფრო და უფრო გამოუტანს დონეს, მაშინ საზოგადოებამ გამოჩინდნენ ენერგიით სასვე, გამჭრიახი კაცები, რომელთაც მოინდომეს ჩვენი ქვეყნის ეკონომიურს ცხოვრებას ახალი გზა და ხასიათი მისცენ.

ამ მხრით აღსანიშნავი და თავისუფლების დროსა მეორე ახალი საზოგადოება „განათვის ვენისა პატრონთა ამხანაგობა“, რომელმაც ამ გვარისავე შეერთებული საქმეებში დაიწყო ფეხის ვაჭრობა და ერთობ მცირე ხანში მოიპოვა საზოგადოების ნდობა.

ამ ორის, აქ დასახელებულის, საქმის გარდა, უნდა დაასრულდეს კიდევ რამდენიმე სხვა ახალი საზოგადოება, რომელთა შრომატეხილად უკვე მოავლიდა, და ყველა ამ ამხანაგობათა და საზოგადოებათ ერთი და იგივე აზრი აქვთ: გამოიყენონ ხალხი ჩარჩებისა და მუშაველ ვაჭრების ხელიდან, რომელთა სიხარბი მართლად რომ უკადრეს ხარისხამდე მიიყვანა ხალხის სულ-გრძობება და მოთმინება.

ჩვენი ერის ცხოვრებაში ეს გამოუხიზრების ხანა რამდენადაც სასურველია, იმდენადაც სასურველია მხიერობა, რადგანაც აქ სახსრებით

ლი მამაც ესმარტობდა, ასე რომ შექმნილი კეთილი ცხოვრება. ცოცხალმა დაიწყო მუცადინობა—და დიდადნი მიყურებულ უზნებში და ყოველნაირს დახმარებას უწყებდნენ ბედისაგან განწირულებს. ირაკლი თვალ-წინ იყო განაღებული, ამ გვარად მიმდინარეობდა მათი ცხოვრება. რასაკვირველია, ბევრს არაფერი მიანდა ეს მოღვაწენი, ნამეტნავად ექიმებს რომელიც ირაკლის შვირთა უყურებდნენ და დღევანდელ „ნაროდ-ნი“-ს ეძახდნენ. სამაგურად, მღაზიო ხალხი იმათს სახელს ლოცულობდა.

გვიან რამდენიმე თვემ, ქეთო დაიბრუნდა და ვიკეცდა. ამ გარემოებამ ხელი შეუშალა ქეთოს მეცადინეობას სინებულ სარბილზედ, რადგანაც ირაკლის რჩევით ბალსითონ აწოვებდა მუშუს და თითონვე უვლიდა; ირაკლი-კი თავის მოვლეობას-მუყითად ადგა; მომეტეხილად დროს ავადმყოფებში ატარებდა. ქეთო-კი იძულებული იყო მისი დარჩენილი; ხალხი თითონ დიანსახლობდა, ყველაფერს თვალ-ყურს ადევნებდა, წიგნებს სიტუბ-

რისებრა ქართველის კაცის ხასიათი, რომელსაც განსხვავდელს დროს ენერგიაც დიდი უჩნდება და გამჭრიახობაც.

მეფელა

ახალი ამბავი

* * * სოფ. ნატონაო (სენაქის მაზრა): სწორედ ვერაფერი წელიწადის ეს 1894 წელი. იანვარი ისე გავიდა, რომ ერთი მზიანი დღე არ გინახეს. თებერვლის დადგომას ალტაცებით მიველოდით, რადგანაც თებერვალში იაკ იშლება და პერიც თბილია, მაგრამ მოვტყუდით. თებერვალი დადგა თუ არა, თან ისეთი სიცივე და ქარ-ბუქი მოიტანა, რომ სულ თავ-მელი გავწყვედინა ასეთმა ამინდებმა სოფლებში გაავრცელა სხვადასხვა სენი. მაგ. სურდა ხველა, მჭვალა, ანთება და მის ზედ დავართო „ინფლუენცია“, რომელმაც არა ერთი და ორი გაისტუმრა სიცილის.

* * * ახალ-სენავი: ეს თბილი, რაც აქ დღე გამოშვებთ რუსული წარმოადგენები იმართება ბ-ნ მხანაილოვის მხრე, მაგრამ საზოგადოება არსებულ ესწრაფა. მიზეზი ამისა, რასაკვირველია, უნდა იყოს გვინდობა ჩვენი, რომელიც ნების არ ევინდებს გარეთ გამოვიხედოთ. აქეთ ამ ეამად მეტად არეულ-დარეული დღეებია. საცა თებერვალი გავა დერთა რიგისა და ეს ვიჭრებოვართ. თებერვალში დიდი თოვლი მოვიდა.

* * * სოხუმი: კოდორის განყოფილებაში მეტად ძვირად არის გაერთეული ინფლუენცია. სულ ცოტა,

ლობდა, და ამრიგად ერთობდა თავს. ხოლო ყოველსავე ამ სიამოვნებას ერთი რამ აქვდა—ეს იყო ირაკლი, რომელიც „სახლში ძალიან ცოტა ხანს ატარებდა: ერთხანს ითმინა ქეთო ირაკლის გარეშობა, მაგრამ ვეღარ გაუძლო და მოისურვა ისიც თავისივე სახლისათვის დაებრუნებინა. ამის გამო უფრო და უფრო ხშირად უჭირდა თავის მარტობას და სცდილობდა ირაკლი ავადმყოფებთან არ გავეზა ხოლმე. სხვადასხვა მიზეზით. ამ ჩივილს მოუხშირა უფრო მამი, როცა იმითმა დიდი ავადმყოფობა დაიწყო. მაგრამ მიხედვითისთანა წინააღმდეგობა არას დროს არ გაუწყვიდა.—ესე ფიქრობდა ირაკლი და, გაგულისებული, რაც შეეძლო მიერყებოდა თავის მშვენიერს ცხენს.

არა, უნდა ვეცადოვ ვგრები შეეცადოთ, თორემ ცუდად იარის საქმე—წარმოასტევა ხმა მალთა ირაკლი და გაჯავრებულმა ცხენს მათარბიც გადაუჭირა.

— რას მიბრძანებ, შენიჭირიმე? გამოგეკვა ვიჭრში წასული ივანე. — არაფერს. ფიქრში ვიყავი

ფალეტონი

„ორი სურათი“

(ფუტლები ექიმ ტარსაძეს)

IV

(დასასრული*)

ეს, ქეთოს თქმისა არ იყოს, უფრო უარესად მოქმედებდა მოლოდინით, მის კამარზე არსად წინდა ახალი არ მომდებრებდა, წვიმამ მოუშავა და ქარმაც, თავის შხრივ, მკაცრად შემოუტყუა ირაკლისა და ივანეს, თითქმის ეწინააღმდეგება მათს კეთილს სურვილსა.

ჩვენი მზაურები ქალაქს გასცდნენ და ტრიალს მიმდრბენ მიდიდნენ. ეს გამოლოია ავადი ხელს უწყობდა ქარის თავისუფლ ქროლას და აორკეცებდა მის ძლიერებას.

ივანე მოკუხუდილია უნაგირზე, შემოიკეცა ფარაჯის კალთები და უმავრდებოდა, რამდენადაც შეეძლო.

* * * იბ. ივერია, № 42.

დას მომწივარე აქვს და სხვად მი-
დას, უკან მასვეს მსოფლიო რუგ-
რისაჲს მას დასატყუავდა, მას-
და განსაზღვრად. ასეთი საკმალო,
რად თქმა უნდა, შირს მანძილს ვერ
გაბადოს.

სხვათა შორის, რასავარგელოა,
რუსას გლეხს თან გაუტყუვად მი-
აქვს. გლეხთაჲს აბეთი ის დროჲს
და ჯამა, რომელიც დაჭირდაჲს
თავს რუსთა ვარს, აღმოსავლეთში
განდისწევალს. ამ დროჲს იქ და-
მავრებს სოფელს, სხვად შესდგენს.
მავრებს სხვად და ეს ტყუილებს და-
შავს იქ უნდა გაბაძვოს. გას. „IOL“
ის ვარსელი ვორსნოვანტრა მქვე-
რეცელოდ გაისაუგებს მას, გაე-
შეობის რა ამ რეალებას, რომელიც
მასდა ვარსის ოლქში რუსთა მთვრ
ამ ქვეყნის დამორჩილების შემდეგ,
ამ დროდღე ვარსა ჰქვიადა, მეფარ-
ნი მსოფლიოაზიასდა სსოკრობისდენ და
სქან-თესვას მასდგენდენ. მესორებე-
ლებს ანაღ თუ შურა არ ავლდეს,
ანაღვე ჰქუადენენ ვადგენ მომტრულს
და მართლდენ ლეკვისდროშოლის რუს-
თა ბასარა აქსებათ სავსე თუ ვარ-
სიდან მოტყუადის ოსმალეთის შუ-
რის. დასაოჲრ და დასწოდეს.
ოსმალეთის მეფარნი ადარ ინდოშ
ფარსის ოლქში დაჩენდა და განსაზღ-
და ოსმალეთსაჲს სამფლობელოჲს.
ამთ ნაგელად დასაღენენ რუსე-
თადგან განდისწევლებს რუსის
გლეხს, ბუნებუა და სომეხი და
სეჭათა უნდა შეიკრება. ვარსის
ოლქადგან-კი ადარ გეჭინებდა შურა
გასსავად, ანაღვე ვარსის ოლქში
შეჭინებდა გეჭინებდა მეფარნი და-
სავსეყოფილად. ხანხან დაწუწუ-
კება დაწუწუდა. რად დრო მიდოა-
და, უფრო და უფრო ვარსისაჲს ჩა-
მოკრდა, 1892 წელს ვარსის ოლ-
ქის უფად მესორებნი მოაჭრბის
ლეკმაჲდ ისხდენენ. ასეთივე ამბავი
მოსდა შემდეგს წაღწავსაც. ესაღე-
რა, რთორდ სმა ისმის, თუ ხაზი-
არ დაწუწად და მეფარნი შურა
არ მისდა სავსად, განსაღწუწად
მინდვრება დაწუწუდა დაწუწად.

აი დაუფერავი, შეუხამებელი ამ-
ბავი, მთელის თავისის სიმართლით

ასეთმა ქვეყმა ალექსი გააკრივა.
თავის დღეში არ გავიანა, არ ენაბა
ასეთი მოპყრობა არაისაჲს. ირაკ-
ლის სახეც მეტის-მეტად მოეწონა.
— რაკი თქვენ მარცხი მარცხებმა,
ბატონო, აღარაფრისა შემეზინებდა,
აქამინისკი თუ დარდი მქონდა, ისიკი
თი იმითი, შენი ჭირიმე... სიტყვა ალექსი
სამ და ხელი მარჯვნივ გაიწყო.
ურაკლი მოიხედა ამ მხარეს და და-
ინახა იფინე და მისი ცალი, მათთან
ერთი წელი ითხად მოხრილი ბე-
ზერი ღმადაკეტი იდგა. ამ საცოდეს
თვისი სიკეთეს მოკლებული თვა-
ლილი ირაკლისთვის გაეშურებინა და
კვარჯენს დაპყენოდა.

ცოლაქმარის დაბადებული სკვიო-
ლით ცრემლი, ცრემლი სინარულით,
რადგანაც ახლა-კი იმელი მი-
ცეთა, შეილი მოუჭრებოდათ. მოხუცს
დღეცასიკი უნდოდა ტრილო, მაგ-
რამ ცრემლები არ მოსდებოდა თვა-
ლებს: შეილი შეილის ავადმყოფობას
გეჭრო და გაეხმა საცოდავი ზეზე-
ურად. ბევრი ვება გამოეცლო, მაგ-
რამ ეს უკანასკნელი-კი ველარ აიტა-
ნა. სულ მოხრობის ყვედრისი იყო
ჩრად შემსწარ შეილი-შეილის ტან-
ჯავსაჲ. მავრამ ეხლა-კი იმისკი ჩა-

წინ წამოყენებული. ეს ამბავი ბევრს
მწარედ ჩაფიქრებს და კარგი იქნე-
ბოდა, რომ რუსის გლეხობის აქეთ-
იქით გარდასახლების მქადაგებელი
ასეთი ამბავები თვალს არ ახივებ-
დენ და სკეპის და გარემოებასკი ან-
გარიშს გაუწყვედენ ხოლმე.

მრავალ-ძალის მკვლამის რაზმი.

(დასასრული *)

ამ ეკვლევის ხარკს, ე. ი. საზე-
დაშო და სასიფისკერეს აძლევენ შე-
მდეგი სოფლები: სარეკი, ბარი, კრი-
ხი, და კვესუთი, კომლზე, თათო
თუნეს ღვინოსა და თითო ლიტრა
პურის—ხანხანდის. როგორც მოგვი-
თხრობს ხალხური ზეპირსიტყვი-
ლები: სოფ. მრავალძალი, უწინ მო-
ნასტერი ყოფილა. დასამტკიცებლად
ამ გარდმოცემის, თვით ამ ზოფელ-
ში, ამ ყვანაჲც სტოგრობენ, რუ-
კომლიდვე გლეხნი, რომელთაც უწო-
ლებენ „პეროსიანი“. რაინდსანემ
კომლს უწოდებენ: „ხატის კაცებს“,
ეს ხატის კაცები, ყოფილან ერთ
დროს ჯარუთს მონასტრის წინა-
თურნ, ბატონ-ყმობის დროს, უკანო-
ნოდ ღურმე ეყრობოდენ ბატონები
თავიანთ ყმებს, მაშასადამე აქც ამ
გლეხებს აკლდათ ამ წაირი პატივის-
ცლი მონასტრის უფროსისაჲს. ეს
მონასტრის ყმები მივიდნენ იურმე
თავიანთ მიმდებართან—მამა გიორგი
ხუცესთან (გვარად სირტაპისთან)
და შესხივს, ვაჟმულ რაჲმე. გი-
ორგი ხუცესმა გლეხთ თანაგრძნობა
განცხება და შეუბადნაოლა გაუ-
წოა მის მადლ ყოვლად უსაჩივლე-
ლობისი დავით მიტროპოლიტის
(უკანასკნელი მიტროპოლიტი ძერე-
თისა) წინაშე, ესა და ეს ყმები გრუ-
ქას მონასტრისა გაათავისუფლეთ.
ყოვლად სმდეველით გიორგი ხუ-
ცესის თხოვნა უსაბუთოდ სცნა და
თხოვნადვე უარი უთხრა. გიორგი
ხუცესი თურმე პირდაპირი და სიმე-
რთლის მოყვარე კაცი იყო; მან შეპყ-
რბა საკირო საბუთები, ვეხებთ
თურმე დროებით ჰქონდათ დღე-
მულ-დავალებული მონასტრისთვის

*) იხ. „ივერია“, № 42.

ხარკის ძლევა, ვადა უფრე ვასულიყო,
მავრამ მიინც არ ანთავისუფლებდენ
და კვალად იჩივლა. როცა გიორგი
ხუცესი ქეთობის ჩავლა თვის საქ-
მის შესატყობად, მოულოდნელად
შეუფერა თურმე ქუაში დავით მი-
ტროპოლიტს. გიორგი ხუცესმა მო-
იხილავა ქული—ამ წინადა მო-
თხოვა ყოვლად—სამდეველსა
გან. მიტროპოლიტმა ლოცვა-კუ-
რთხევა უბოძა და თან უთხ-
რა: „უა ქენი, ბებო, ვიორგი ხუცე-
სო? შე საწყალო, არ ვაგიგონო,
რომ კამბეჩის მორქენალს ხარს რქა
არ შერჩება? გიორგი ხუცესმა გა-
ბედვით უბასუხა თურმე მიტროპო-
ლიტს: „მეუფო, თქვენმა მადლმა,
არ ვიკლად, თუ თვეს კამბეჩით ჩაი-
გდებდით, თვარა არ ვიჩივლებოდა.“
ახლა მიტროპოლიტმა თურმე უბანა:
„ჰო, კარგი, ცვალებ, ბებო, ცვალებ, რომ
საქმე მოგოვო.“ თქვენმა მადლმა,
მეუფო, ვცდებნი და კიდევც მო-
ვიგებოა“. მართლაც, გიორგი ხუცე-
სმა საქმე მოიგო და გაანთავისუფლე-
ბინა ის გლეხები მონასტრის ხარკის
ძლევისაგან. აი მასკან ეს რამდენი-
მე კომლ „ხატის კაცებად“ იწოდე-
ბიან.

მრავალ ძლის ეკვლევის ძალიან მი-
დღარ უნდა იყოსანი შემოსავალი წე-
ლიდრეშისას თუნქ. ავა. ისეთი მანათ-
კვირა არ გათენდება, რომ აქ მოლო-
ცევი არ იყო და ცხვირა ან კურა-
ტი არ დავლას. ვინ იცის, აქამდე
რამდენი ფული მოგროვებოდა, რომ
ცალკე გადღებულყო რომელსამე
კეთილის საქმისთვის. ამისთანა შე-
მოსავლიან ეკვლევის სამარგოლი-კი
არა აქვს; ირი მისი პაწია ხარისა-
დღაც მოშორებით ხეხედა ჰკიდა.
ქართული იფინე

კრუსეთი

ამ გაზაფხულზედ შემდგომი იქნე-
ბა კომისია შინაგან საქმეთა და ფი-
ნანსთა სამინისტროების წარმომადგე-
ნითიან, რომელსაც მინდობილი
იქნებოდა შემუშავება ხელისინათა
წოდებაში შემოსაღებ ცვლილებათა.
ამ ენად შინაგან საქმეთა სამინისტ-

როს უფრე მიიღოა. რუსეთის ყველა
გუბერნატორისაგან ცნობები ხელი-
სანთა წოდების შესახებ.
—
ფინანსთა სამინისტრო შეუდგა ად-
გილობრივ სისწორისა და საწყაის
მეთვალყურე დაწესებულებათა პრი-
ნციტის შემუშავებას. ამასთანვე სამი-
ნისტრო უფრე ჰკრებს ვაჭრობისა
მრეველოების უმაღლეს დაწესებულე-
ბათაგან ცნობებს იმის შესახებ, თუ
რა წესები უნდა იქმნას დადგენილი,
რომ საქონელი წაწერე საწყაითა და
სასწორით ისყიდებოდეს.

სავოგარაფო საზოგადოებამ შეი-
დგინა საოლქო საავნეტო, რომელსაც
დავალებული იქნება თურქეს-
ტანის მხარეს მასალა შეკრების მი-
წის ძერის შესახებ.

პირველ მაისიდან, როდესაც მა-
ტარებლის ზაფხულის წესით დიწე-
ყებენ სიარულს, ვენასა და პეტერ-
ბურგს შორის შემოდებული იქნებმა
ახალი ელვა-მატარებლები, რომლი-
თაც ამ ორს სახატო ქალაქს შუა
გასავლელ მანძილის დრო რვა საა-
თით შემეცირებდა.

**ქალ ფოხტი და მისი აზრი და-
დათა მანათლუბის შესახებ**

«Revue Scientifique»-ს უკანას-
კნელს ნომერებში დაიბეჭდა წერილი
ენევის პროფესორის ლსკოვსკისა,
რომელმაც დიდი აზრთა მხებთქება
და ლაბარაკი გამოიწვია. ლსკოვსკი
თავის წერილის დედათა განათლების
შესახებ იმ აზრს ადგა, რომ უნივერ-
სიტეტებში მოსწავლე ქალები ბო-
ლომდე ვერ ამთავრებენ სწავლასთა.
მავალითებო, თენევის უნივერსიტე-
ტი 175 ქალი სწავლობდა სამკურ-
ნალო მეცნიერებას, ამათში მხოლოდ
14-მა დასარულა სწავლა, ხოლო რა
დადებოდა დაინაჩენენ, ამისი აზრ-
გითარი ცნობა არა გეჭკისო.
ქალ ფოხტიც თენევის უნივერ-
სიტეტის პროფესორია და ყოველ-
თვის თანაგრძნობით ეკვლება კიდევ
დღედათა განათლების საქმეს. იგი ჩა-
უფრებოდა პროფესორ ლსკოვსკის

მიერ წინ წამოყენებულს ცივიზი-
მართლა, რას ამტკიცებს ეს ცივი-
რებები? ნუ თუ იმას, რომ ქალებს არ
შეუძლიან დასძლიონ უნივერსიტე-
ტის სწავლა? აბაო, იძიხის იგი. ეს
ცივიზიზი მხოლოდ იმას ამტკიცებს,
რომ მარტო ის-კი არ არის საქმარი-
სი, ქალებს უნივერსიტეტებში შეს-
ვლის ნება მიეცეთ, არამედ ამასთან
საქიროა, რომ დედათა გიმნაზიებ-
შიაც უნივერსიტეტის მოთხოვნე-
ბის შესაფერად იყოს სწავლა მოწყო-
ბილი. აწინდელს დედათა გიმნაზი-
ებსა და ინსტიტუტებში ყმაწვილი
ქალი ჯეროვანად ვერ გმხადება უნი-
ვერსიტეტისათვის. გიმნაზიების შე-
ცვლა და სხვა გვარად მოწყობა უნი-
ცილებლად საქიროა. მე გამოცდი-
ლებით ვიციო, ამბობს ფოხტი, რომ
შრომის-მოყვარებოდა და გულმო-
დენიყობით სტუდენტ ქალები ვატი-
ლებით მალა სდგანან ყმაწვილ კაც
სტუდენტებზედაო.

დასასრულ, პროფესორს ფოხტს
თავისი წერილი, რომელიც «Frank-
furter Zeitung»-შია დაბეჭდილი,
საყურადღებო ცნობები მოჰყავს იმ
სტუდენტთა შესახებ, რომელნიც ამ
ზათობის სწავლებელ თენევის უნივერ-
სიტეტში. ამ უნივერსიტეტში ნამ-
დელი სტუდენტი 598, გარეშე მსმე-
ნელი 210, სერთოდ სულ 808.
ამათში ნამდელი სტუდენტი ქალი
110, მსმენელი 76. მაშასადამე, დე-
დათა რიცხვი თენევის უნივერსიტე-
ტის სტუდენტთა შორის შეადგენს
23%/ეს. სამკურნალო და საზოგადო-
მეტყველო ფაკულტეტებზედ მოსწა-
ვლე 91 სტუდენტ ქალს შორის 51
რუსია, 17 პოლონელი, მხოლოდ 5
დასავლეთ-ევროპელი, დაინაჩენენ-
სი სომეხი, სერბილები, რომინე-
ლები და სხვა ევროენებათა წარმო-
მადგენელი არიანო. სამწუხაროდ,
ფოხტის მიერ მოყვანილი ცნობები-
დგანა სჩანს, რომ თენევის უნივერსი-
ტეტში არც ერთი ქართველი ქალი
არ ყოფილა. ამ თხოვეტ-ოცის წლის
წინა-კი ოცამდე ქართველი სტუ-
დენტი იყო ორისავე სქესისა შეი-
ძარის უნივერსიტეტებში.

კალმულის ხელით ხუთ მანეთიანი
გაუწოდა.

ირაკლის ფერი ცეკვალო, ავლდ
ვდა... მავრამ დინჯადე უთხრა:
— საქირო არ არის, იფინე... ნუ
ირჯები, შენ უფრო გამოგადგება მე
ფული ვიდრე მე... მშეობლობით.

— მოთამინე, ბატონო, ვაგიცო-
ლებოთ... უთხრა დარცხენით იფინემ.

— ჰო, ვაკვი კარგი იქნება. სო-
ფელს გამაიკლავ, უბასუხა ირაკლიმ.

ალექსი ნახევრად წამოწულყო
ლოგინიდან და ტახტზე გადმოხრი-
ლიყო. თვალისი სიყვარულით მიეპ-
ყრო ირაკლისაჲს, თითქოს ცხევე-
ბა—ერთი კიდევ დამენახეო.

ირაკლი და იფინე გაიკინდნენ. ავად-
მყოფმა სპინალად ამოიკენეს და და-
ემო ლიბებე.

— რა იყო, შეილიო რათა კენე-
სი? მივიარა შემინებული დღეა.

არაფერი, დღედილი ნეტავ ერთ-
ხელ კიდევ დამანახა მე ღვინის
შეილი...

ი. ელფორთიძე
2 თებერვალი 1894 წ.
ქ. ტფილისი.

უცხოეთი

საზრუნავთი. საზღვარ-გარეთის გაზრდებამ ამ ბოლოს დროს დავი-ნებით დაიწყო იმის შესახებ ლაპარაკი, რომ საფრანგეთისა და რუსეთის შიდაკავშირების ერთმანეთს ნორმა წარუგზავნეს პურის ბაჟის შესახებ. საქმე იმაშია, რომ გარე „Frankfurter Zeitung“-ში იყო დაბეჭდილი პეტერბურგიდან მიღებული ცნობა იმის შესახებ, რომ პარიზში მიიღეს რუსეთის ნორმა, რომელშიაც საფრანგეთის შიდაკავშირების ავტორიტეტ-დენს, პურის ბაჟს არ მოეშვათ, რადგან შეიძლება ამის გამო გაუქმდეს ექვსი ფრანგ-რუსთა შორის დადებული საავტორო ხელშეკრულება. ამ ამბავს საფრანგეთის ეურნალ-გაზეთობამ ყურადღება მი-აქცია და გაზეთ „Temps“-მა გან-მარტა: „ჩვენს მოვალეობადად ესთელი ით განაცხადეთ, რომ საფრანგეთისა და რუსეთის შიდაკავშირების ერთმანეთსა-თვის არავითარი ნორმა არ წარუგზავ-ნიათ, მხოლოდ უნდა იქნას ბაჟის ჰქონდათ ორის სახელმწიფოს წარ-მომადგენელთ. ასეთივე ლაპარაკი ჰქონდათ საფრანგეთის წარმომადგე-ნელს, რუსეთის გარდა, ერთის სხვა სახელმწიფოს წარმომადგენელთა-ნაც“.

საერთოდ გაზეთები იმ აზრისანი არიან, რომ ეს სხვა სახელმწიფო ან ავსტრიულ-უნგრეთი უნდა იყოს, ან შეერთებული შტატებიო.

სამრბი. სერბის რადიკალ გაზე-თებში დაბეჭდილია შემდეგი წერი-ლი დედოფალ ნინკოვიცის, შვილ-თან წარმოგზავნილი:

„საყვარლო და ძვირფასო შვი-ლი ჩემო! ნუ ისმენ რჩევას მამა-შენისასა და მისთა მეგობართა, რა-დგან ისინი ყოველთვის ნებსთინი თუ არა-ნებსთინი მტერი იყვნენ ერისა და ამიტომაც ისე სხარცხვი-ნოდ დაბოლოვეს თავისი საპოლი-ტიკო მოღვაწეობა. ცუდი საქმე და-ენარტყა იმ სახელმწიფო მეთაურს, ან მოღვაწეს, რომელსაც ერის სი-ძულლი იქვს დამსახურებული და მხოლოდ ღონით უნდა განი-ტკიცოს და განიმკიდროს თავი მდგომარეობა. სამწუხარო მაგა-ლითი მამიშენისა შენთვის კარგი გა-კვეთილია, ძვირფასო შვილი ჩემო, როგორც დედა, გენუკვი და გემუ-დარები, ყოველივე შენი სურვილი იმად მიქცეო, რომ ერის სიყვარუ-ლი დამისხებო, ვინაიდან მხოლოდ იგი ჰყავს უზრუნველად შენისა და შენის ქვეყნის მშენლობისათვისა და ბედნიერად არსებობას. ვინაიდან სერბია საკონსტიტუციო ქვეყანაა, უნდა რომ არ უნდა აღმოუჩინო იმთა, რომელიც ერთ ენაობა, და შენნი მრჩეველი სწორედ ისინი უნ-და იყვნენ. მიიღე, ძვირფასო შვი-ლი ჩემო, ეს გულ-ახილი რჩევა დედისა შენისა, რომელიც თავის-თავზედ მეტად უყვარხარ და რომე-ლიც მართლ ოდენ შენთვის და მსუ-ლდებულობს.“

ბიბლიოგრაფია

ამის წინადა პარიზში გამოვიდა უკანს-კნელად მგზავთე ნაწილი ერნესტ რე-

ნისის, *Histoire de peuple d'Israel*-ისა. ამ წიგნი ისტორია სწორედ იმ დრომდებარის მოყვანილი, რომელიც ვანკსენე-ულის შესანიშნავი მწერა-ლისა: „Histoire des origines du christianisme“-ს ეს ორივე წიგნი ერთად ფრიალ გრცელი შრომაა ქრის-ტიანობის ისტორიის შესახებ.

ვისაც საინტერესოდ მიანიჭა პირ-ველი ხანა ქრისტიანობის, იმათ-და-საცნობელოდ ვაუწყებთ, რომ პარი-ზში გამოვიდა ახალი, იაფი გამოცე-მა ესტრან ბუასისის თხზულებისა.

„La Fin du Paganisme, étude sur les dernières luttes religieuses en Occident au IV siècle.“-ს ნიკე-ური თხზულება მშვენიერის ენით არის დაწერილი და მოგვითხრობს უკანა-სკენლს ამბავს კერძო თეოციანის-ციე-მელთა ქრისტიანობათან ბრძოლისა. მოთხრობს იწყება კონსტანტინეს მო-ტყევიდან და მე-V საუკუნის დასა-წყისამდე არის დათავებული. ორივე ნაწილი ამ თხზულებისა სულ 15 ფრანკი ჰდირს.

ბერლინის საინტერესოდ მიანიჭა სე-ზოგალობის უკანასკნელ კრებულ-დ-რმა განმა წარადგინა მის მიერ შემდგარი ნუსხა კაცობრიობის კულ-ტურის, განვითარების სხვა-და-სხვა ხანათა, საინტერესოდ განმარტებუ-ლი. ავტორი უარ-ჰყოფს დიდის ხნი-დგანვე დადგენილ აზრს, რომ ჯერ მონადირეობა იყო, შემდეგ მწყემსო-ბა და მიწის მუშაობა გავრცელდა, და ამტკიცებს, რომ პარტო-ნადირ-ობით აღიზანი თავის თავს ვერ დაიჩინებდა. ხენა-თესისათვის თავი-ის არსებობის პირველსავე ნაიჯე-ზედ უნდა მიეყო ხელი. განის აზ-რით, ხენა-თესის უმეტად ხალხი, რო-დესაც განვითარდნა, ბალონობისა ჰკიდეს ხელს, როგორც გზლა პო-მინდორზე, ნეაპოლს ახლო, ჩინე-თშიო. უმეტესია ევროპის ხენა-თე-სეურადღე ამ ნაბიჯს გადასდგამს. საყვარდებო ცნობები მოჰყავს განს-აგრეთვე პურის ხნიერების შესახებ: ქერი ხნიერია ხორბალზედ, ხოლო ხორბალი უფრო აღრე იყო ცნობი-ლი ევროპაში, ვიდრე ქვეყ. განი-ურაჰყოფს იმ აზრს, რომ ვითომ ში-ნაური პარტუტევი აუცილებლად სა-ქვირა ღელამიწის დიდის კულტუ-რისათვისაო, ჩვენ ვგვინა; რომ ურძეოდ ძნელად გაუძღებოდ და ამასობაში ჩინეთსა და იაპონიაში კი რძეს სულ არა ჰკამებო.

ერთი ხუზბა და უფრო კაცი რიგისი უნივერსიტეტი მივიდა თავისუფალ მატრო-ბის მაგისტრის ეგზანენის დასაქრად. ეგზა-ნენი ადვილად დაიპირა. ისე ვიცა, ეს სი-ადვილი, რომ კვლევი მივიდა უნივერსიტეტის უფროსთან და ვითომ იმხვედა:

— მოწყალეო ხელმწიფეო, ვიდრე ამ ქალაქში ვიმყოფები, მინდა შეხვედვით ვისარებო და ჩემს ცნენს დაგვიტყვიანო მაგისტრის ეგზანენი.

— მოწყალეო ხელმწიფეო, უახსოვ პრე-ზიდენტმა, დიდმა უფროსმა, რომ მაგ სახა-ხურს ვერ გავუწეო, რადგან ჩემს მხოლოდ ვიზიტს ვებრძობებო ვეზანენაო.

განართობა

ნაპოლეონმა ჰიობა ერთხელ მშვენიერს ჰალს, რომელიც იმპერატორთან მივიდა თავისი შვილი ტრუფინი:

— რამდენი წლის ხარ, ჩნო?

— ოც-და თხუთმეტისა, თქვენი ულიდ-ბულსობაზე.

— თქვენივე? ჰიობის ნაპოლეონმა ამ ჰალსის შვილს.

— ხელმწიფეო, მე ერთის წლით უფროსი ვახლავარი დედა ჩემზე!

ერთს ცუდის ვოდვილებს მიხვდულს ჩვეულებად ჰქონდა ქუხაში სვირობის დროს სტენა. ვილცამ დაინახა იგი მსტენ-დავ და სთქა:

— ამ ვეზატანს ალაბა ისა ჰქონია, რომ თავისი ვოდვილებს წარმოადგენდებ იმყოფებო.

ბამოსადმი ცნობა

საჭიროა თუ არა მიწის გაკარვა? აქ იმ მაჩვენებელი არის ნათქვამი, რომელიც მექანის დასარგავად იმსარება. ამ მა-ჩვენებელი არ უნდა, რადგან გაცრის გა-მოსისწორებელ ამ ნათქვამს ჰგარგავს, რა-მელმაც უფროსად მდგა არს მენგანის სეზონადგებულად. გარდა ამის, გაცრის-სეზონადგებულად უფროს ამ მაჩვენებელი და წყალი, ამიტომაც მექანის ფეხებს არ ზღუდებს. თუ მაჩვენებელი მო-დალია, დეფექტიანი და ვე ნაგებობათ.

ბამოსადმი ცნობა

22 თებერვალი

ბაზილი. მე-19 მუხლბა რუსე-თის ხელ-შეკრულებისათვის, რომ ორი-ვე სახელმწიფოში თანაბარი ტარი-ფები იყოს, ცხარე კამათი გამოიწვია კომისიაში და დღეს 16 მხის უმე-ტრებთან შეიწყარეს ვე მუხლი.

395. მინისტრთა სამკომ ბუღ-ბეშტში გადასწყვიტა: თინხნად რუ-სეთის უწინადლებისა, დაწესდეს მტი-კულდ პურის ბაჟი მთელ ამ ხნის გან-მავლობაში, რა ხნითაც ხელ-შეკრუ-ლობა დადებულია; საბჭომ შეიწყნა-რა უნდათა აზრი, კვავის ბაჟი არ იქნას დატვირთული 1 გულმდამდე. ხელ-შეკრულობის დადება 20 მარ-ტამდე შეუძლებელია; ამიტომ ორ-სავე პარლამენტს წარედგინოს ეკ-ონომ-პროექტი, რომლის ძალითაც ევ-სტრისა და უნგრეთის შიდაკავშირ-სება ექმნება, დასილ რუსეთთან 1 ინანგამდე დროებითი ხელ-შეკ-რულობა, რომელსაც სადგენილად და-ედება პრინციპი უფრო კეთილად გან-წყობილის სახელმწიფოსი.

ღებუბა

გორაკი გავიყო, ზატკეშეშელს მ-აიქიქის აზრად აქვს, თუკე შეიხისე-სეშელის ამსანაგობის საჭე კარავა წა-ვიკა, ორივე მხარეს, როგორც ჩვენს, ისე უფროსებს, ზარბა დადავანის, რომ მიუდავია, საყვარდელია სტენა-ნ-და დაუნიშონ ჩვენებურ მოსწავლეს გრ-თიქეთის უმდალესს სწავლადურ-სტუ-დენტსა სასწავლადელსა, რადგანც მაგის-თან სწავლადისეშელს ამ უკანასკნელს დროში ამ ჩვენის მანგუდობის გაცხა-რებულ მუშაობაში დად მთისობიანობა-ს იხდება. დროებით ქვეს, რომ სჯობი-პატიოსანსა აზრი ჯიწრულებასის ჩვენს სწავლადელს მათუდა მაქს. დაგრჩება კვლე სიქათად და გუდით გუქუთობა-ს მათუდა და გამარჯვება ჩვენში ამ ს-სტრუქტურა ოგანიზურულს და კითხვას და-წყებულას.

გორაკი გავიყო, ზატკეშეშელს მ-აიქიქის აზრად აქვს, თუკე შეიხისე-სეშელის ამსანაგობის საჭე კარავა წა-ვიკა, ორივე მხარეს, როგორც ჩვენს, ისე უფროსებს, ზარბა დადავანის, რომ მიუდავია, საყვარდელია სტენა-ნ-და დაუნიშონ ჩვენებურ მოსწავლეს გრ-თიქეთის უმდალესს სწავლადურ-სტუ-დენტსა სასწავლადელსა, რადგანც მაგის-თან სწავლადისეშელს ამ უკანასკნელს დროში ამ ჩვენის მანგუდობის გაცხა-რებულ მუშაობაში დად მთისობიანობა-ს იხდება. დროებით ქვეს, რომ სჯობი-პატიოსანსა აზრი ჯიწრულებასის ჩვენს სწავლადელს მათუდა მაქს. დაგრჩება კვლე სიქათად და გუდით გუქუთობა-ს მათუდა და გამარჯვება ჩვენში ამ ს-სტრუქტურა ოგანიზურულს და კითხვას და-წყებულას.

წერილი კრპაქიის მიმართ

უმარჩაველად გთხოვთ თქვენის ვა-ხეთის უპყრობათ ოდენისა ქაოთველა სიტუაციების მავთე უდაღესი მადღა-ბა გამოუგნადით გორაკი მათუდალს (ხდასოვას), სოდაოთს წყრთუდეს, გა-არავა გრეგავტეს და ოსუბ გაგზამქს, რომლებიც ჩვენს სდავანოს შეიხისეშელს 100 მსკია ფულად. აქ არ შეგვიძლავს ამსოქიანის სიტუაც არ უსთქათ და სი-ამოქიანით არ ზღუდისით ეს მრეოდ სასდასი და სისამოქიანო მოკვლეს ჩვე-ნის ცხოვრებადგან, რომლის შკვრეგად იყო სჯობი საჭეულ-მოამქელო შეიხისე-რულობა.

აა საქმე ოსმა: რამდენსავე ჩვენებურ შეგ-ქვას ზატკონის ვაუქურხასავა, მის მავთე, რომ სსვა-და-სსვა უფროსებსა შეამდგომლობთ ჰგზავნის სამსკვარ-გარდა, თავისი ქა, ზარბაძარ იქონილად დამოკავებულება რომელსავე მადღარ ფირომს წარმომადგენლებთან. ეს მართ-ლად მოსწონია აზრა რუქე მოქუქიანია სისრულესა, ამოუქრევათ თავანთა მო-

მის მოთავე გავდა და სსქმას გამძლო-ზღად მათუდალს და აა ამის წინად ოდენ-სსსში ვადეგ დასრულეს და შეუქმეს ზარბაძის წერილი, როგორც ამბობენ, მანთიას დადა სასარგებლო ზარბაძე-ზით; ამ საქმეში შესანხვევი ვადეგ ის არის, რომ წინ-და-წინე უფროსიანი ჩვენ ჩვეულებათ, ტრადიციულ კრიმინა-ლით შორის უთანხმოებას შესახებ, რა-დავსე საქმე სსეთითა მდებარეობა-სას ანუ მამულს და იმსტომაც ოს-ტრანსეპროსუნიკათ ამ უსთავრესის ოს-კვლას თუადგან ზადებულობათ. ამ აზ-რით მოთავე, სსქმას გამძლოდად ოსე-თა სსდავად და გომარევი ვადეგ ამოქუ-რევათ, როგორც არის მათუდალ. ეს ერთი გარკვეობა დად ოსმელს გავსდეს, რომ ეს სსქმეუფობის დაწყებულ საქმე მართლად გორაკი ოგანიზურულად იქმნება წყურბელი.

ქვეს, როგორც ვატკობ, მსოლოდ ჩვენს, ზარკვლად ამბავს კამბოკალისტ-ოთ კავსა, რომელსაც, ვუდამ ოდის, ბუგრა ქვეყნისთვის სასარგებლო საქმე შეუქმლავს გავკეთოს. სსწარათ მსოლოდ, რომ ამასთან საქმეს განგებულს გარ-გად შეტეხული და მადღასი სსეთისა გავა ამს გარდა, ოსე უნდა ვსთქათ, რომ ჩვენს სსდასი სსქმათან მათავედ, რომ ამ კეთადის სსქმასათვის დაუფესებულ ნუს-სადსანისას გარდა ოსსსევე გავსდეს, არ თქვა უნდა, დადა სარგებლობა აქმ-ნებს მოედს მსრბათავას. გან არ ოდის, რადგან საჭეულ-მოამქელო საქმე კეთადს ოგანიზისა და სსქმეუფლის კამბოკალის-ტისა შეუქმობათ.

გორაკი გავიყო, ზატკეშეშელს მ-აიქიქის აზრად აქვს, თუკე შეიხისე-სეშელის ამსანაგობის საჭე კარავა წა-ვიკა, ორივე მხარეს, როგორც ჩვენს, ისე უფროსებს, ზარბა დადავანის, რომ მიუდავია, საყვარდელია სტენა-ნ-და დაუნიშონ ჩვენებურ მოსწავლეს გრ-თიქეთის უმდალესს სწავლადურ-სტუ-დენტსა სასწავლადელსა, რადგანც მაგის-თან სწავლადისეშელს ამ უკანასკნელს დროში ამ ჩვენის მანგუდობის გაცხა-რებულ მუშაობაში დად მთისობიანობა-ს იხდება. დროებით ქვეს, რომ სჯობი-პატიოსანსა აზრი ჯიწრულებასის ჩვენს სწავლადელს მათუდა მაქს. დაგრჩება კვლე სიქათად და გუდით გუქუთობა-ს მათუდა და გამარჯვება ჩვენში ამ ს-სტრუქტურა ოგანიზურულს და კითხვას და-წყებულას.

ვ-კო

ოქტომბერი, 19 თებერვალი.

პეტერბურგის ბირე, 22 თებერ.

საქმე	მ. 1900	მ. 1901	მ. 1902
საქმე	7,122	7,122	7,122
საქმე	150	150	150
საქმე	243	243	243
საქმე	226 1/2	226 1/2	226 1/2
საქმე	191	191	191
საქმე	101	101	101
საქმე	98 1/2	98 1/2	98 1/2
საქმე	101 1/2	101 1/2	101 1/2
საქმე	98 1/2	98 1/2	98 1/2
საქმე	98 1/2	98 1/2	98 1/2

განცხადებანი

ბირეული ევროპი სამყურნალო
ექიმის ნავასარდანიანსა
(ვტოპო, ვარანსკის ქველის პირდაპირ)
ავადმყოფთ იღებენ ექიმნი ყოველ-დღე, კვირა დღეებს გარდა.

დელთობით:
ბ. ა. ნავასარდანი, 11—12 საათი.
იმათ, ვისაც სკიპის სნეულენანი: სახი-რურგოა ევროპული და სიცილიის.
უ. მ. ჩეკოვანი, 9—10 საათი. სნე-ულენანი: თვალისა და ნერვებისა—ტანში ტეკიელიანის.
გ. გ. რუდოვსკი, 10—11 საათი.
სნეულენანი: შინაგანი, ბავშვებისა და დღეთა სქესისა.

ა. ფ. პოტანსკი, 11 1/2—12 1/2 საათი. სნეულენანი: ყურ-სა, ყელი-ს, ცხვირის და გულ-მკერდის.
ექიმა ქალა ა. მ. ტურბოვანი, 12 1/2—1 საათი. სნეულენანი. დღეთა სქესისა.

ა. ზ. ვარაშკინი, 1—1 1/2 საათი. სნეულენანი: შინაგანი და ბა-ვეშებისა.

სადამოაობით:
ა. გურკო, 6—7 საათი. სნეულენ-ანი: ევროპული და შინაგანი.

ბ. ა. ნავასარდანი, 7—7 1/2 საათისა.

კ. ი. ფრანკოვსკი, 7—7 1/2 საათი. სნეულენანი: ყურისა, ყელი-ს, და ცხვირის, ორზამთობით, ოთხზა-მათობით და პარასკეობით.

რევა-დარეგების და რეცეფტის დაწერის ფსია ათი შურთ; ფსია კონსილიუმის და ოპინიონისათვის—მორეგობით. საყურნა-ლის საწლილიც აქვს ავადმყოფთათვის.

დაიქმეტონა სამყურნალოსი დაქტო-რა მდებარის ნავასარდანიანს.

გაუფრთხილდით სივალბეს და მისამასს!

ს ა ვ მ ი

პროვიზორი

ა. მ. ოსტროვნიკის

სრულიად ჰყავდათ თავის თემის, თმას ზღის და ნამდვილად აყენებს თმის ჩამოსლას.

ფსია ერთ ნაჭრისა 30 კაპ. მოდი-ლოები 50 კაპ. რომ არ მოსტყუე-დეთ მოითხოვეთ ნამდვილი საპირი, რომელსაც იაროკებულ აქვს მოივ-რობისაგან დამტკიცებული მარკა № 3374.

ისიყიდება ყველგან!

საყვობი: მოსკოვი, ლილინის ეფრო ქუხა, საკუთარი სახლი.

(20—1)

თესლოყულობით ვაჭარობა

გ. გ. ლანსკი

მიხილეთ ორ-ხილთა შუა, სახლი ფრანსიზარობისა, მალაზია № 47.

ბ ი ვ ი დ ე

ახალი თსლეულოგა
ბოსტრეულის, ევკაუელულის და ზღა-სეულისა.

კატალოგი მსურველს უფასოდ გიგზავნება. (15—2)